

Matkakertomus maasta

Vladimir Zhirinovski palasi Moskovaan aika lailla voipuneena, sillä takana oli monen päivän rasittava matka länteen, tuohon hapatukseen, joka tällä kertaa oli poikkeuksellisesti ottanut Vladimirin vastaan, jopa huomiota herättävän innokkaana.

– Kerro, oi suuri Vladimir, millaista siellä lännessä oikein oli, kättivät Zhirin puoluetoverit heti puoluetoimiston oven avauduttua. – Jäikö jotain pussin pohjalle?

– Mnjaa vot, totesi Zhiri jämäkkään tapaansa. – Kassillinen kuulakärkikyniä tuli nimmarinkerääjiltä ja ne tavalliset hotellipyhkeet ja tuliaisviinat. Mutta luulisinpa hankkineeni sieltä myös jotain sata miljoonaa uutta kannattajaa puolueelleemme.

– Hienosti toimittu, oi suuri Vladimir, ylistivät puoluetoverit. – Lisänähän se on rikka rokassa. Mutta onko Suomessa tosiaan niin paljon asukkaita?

– Suu poikki! ärtyi Zhiri epäilyistä. – Minä laskin heidät. Sehän on yksinkertaista, kun näkee paljonko lehtimiehiä pyörii ympärillä ja tietää että kukin lehtimies edustaa miljoonaa lukijaa, ihan kuin täällä meilläkin. Lehtimiesten määrä vain kerrotaan miljoonalla ja siinä se on! Ja jos niitä suomalaisia kannattajia ei jostain syystä vielä olisikaan sataa miljoonaa, niin kohta on. Me viemme niitä heille täältä lisää, meillähän tätä väkeä riittää.

– Kuinka viisasta, oi suuri Vladimir. Ymmärsivätkö he oman etunsa itse, vai jouduitko heille sitä opettamaan?

– Mnjaa vot. He ovat aika tyhmää väkeä, joten heitä on hankala opettaa, mutta minäpä käytinkin ovelaa taktiikkaa. Kielsin heitä vaatimasta Karjalaa takaisin ja pelottelin virolaisten kohtalolla, mutta sitten kävin tapaamassa heidän presidenttiään ja lupasin hänelle Vironperän takaisin. Hän tuntui olevan siihen hyvin tyytyväinen, muttei tarjonnut lainkaan votkaa. Se oli harmi. Virolainen, tämä heidän presidenttinsä, pitää kiireimmiten vaihtaa juopompaan mieheen, vaikka hänen rouvansa Kyllikki tarjoilikin hyvää ruokaa. Tosin hänkin oli virolainen.

– Mutta suuri Vladimir, jos he ovat noinkin tyhmiä, ei kai vain puolueemme älykkyysosamäärä pääse laskemaan jos otamme heidät jäseneksi?

– Mnjaa vot. Se tuli kyllä minullakin mieleen. Suoraan sanoen hulluus näyttää olevan siellä muodissa. Minultakin kysyttiin moneen kertaan, olenko hullu, ja kun vastasin kieltävästi, he vaikuttivat pettyneiltä. Sitä varten olenkin laatinut uuden strategian seuraavaa vierailuani varten.

– Millainen se on, oi suuri Vladimir?

– Se on sellainen että maassa maan tavalla. Laitapas muistiin, että ensi kerralla Suomessa minun pitää muistaa vielä enemmän muljautella silmiäni ja äristä, ehkä vähän kuolatakin. Kenties voisimme antaa heille koko Kuolan, kun he tuntuvat sellaista odottavan. Tai voisimmehan me vaihtaa sen Ruotsiin. Tai jospa me otamme suomalaisilta Euroopan ja annamme tilalle Venäjän kun meillä on nämä olot vähän tämmöiset ja ne on olleet ennenkin menossa Uralille.

